

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124289982
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124289982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, C. D., zastúpenej Mgr. Michalom Kurnotom, advokátom so sídlom v Žaškove, Pál'ovská 400/5, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom v Bratislave-mestská časť Staré Mesto, Palárikova 15, o zaplatenie 319,07 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. októbra 2024, č. k. 80Csp/35/2024-75, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa **m á** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 319,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 319,07 eur od 28.03.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II súd rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu je žalovaná povinná zaplatiť právnenému zástupcovi žalobkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá vyšší súdny úradník. V žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa 17.02.2024 motorové vozidlo škodcu značky E. F. EČV: C. pri cúvaní z dôvodu nepozornosti narazilo do jej vozidla, čím došlo k jeho poškodeniu. Vznik poistnej udalosti bol žalovanej riadne oznámený v lehote podľa § 10 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení (PZP) a žalobkyňa a poistený poskytli žalovanej všetku požadovanú súčinnosť. Žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila, že k udalosti došlo tak, ako bolo opísané žalobkyňou a rovnako nespochybnila zavinenie škodcu. Žalobkyňa si dala poškodené vozidlo opraviť v autoservise G. E. G.- B. so sídlom v D. a na základe vykonaných opráv vystavil autoservis faktúru vo výške 1.758,43 eur. Oznámením o uzavretí škodovej udalosti zo dňa 27.03.2024 žalovaná informovala žalobkyňu o uzatvorení škodovej udalosti tak, že žalovaná vyplatila žalobkyni krátené poistné plnenie vo výške 1.439,36 eur. Žalovaná odrátala sumu 47,04 eur za prácu, 145,32 eur mzdové náklady za lakovanie a sumu 126,71 eur za lakovací materiál, v celkovej výške 319,07 eur. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Uviedla, že v rámci šetrenia poistnej udalosti pristúpila k objektívnemu posúdeniu uplatneného nároku na poskytnutie poistného plnenia. V rámci likvidácie škodovej udalosti posudzovala účelnosť vynaložených nákladov na opravu kalkulačným programom,

prípadne katalógovými cenami náhradných dielov a cenu práce za normohodinu. Výška náhrady škody nie je daná sumou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale len do výšky sumy vynaloženej účelne. Preto poskytla poistné plnenie iba v rozsahu kontrolnej kalkulácie, teda rozsahu primeraných nákladov vychádzajúcich zo zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 788 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, 3, § 443, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona o PZP a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejme a nebolo to sporné ani medzi stranami, že dňa 17.02.2024 motorové vozidlo škodcu značky pri cúvaní narazilo do vozidla žalobkyne, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu vozidla žalobkyne zn. E. H. EČV: C.. Žalobkyňa uvedenú škodovú udalosť riadne nahlásila žalovanej, keďže motorové vozidlo škodcu bolo povinne zmluvne poistené práve u žalovanej. Za preukázané mal súd aj to, že žalobkyňa si dala škodovú udalosť poškodené motorové vozidlo opraviť v autoservise G. E. G. - B. so sídlom v D., ktorý autoservis po oprave vozidla žalobkyne vystavil faktúru na sumu 1.758,43 eur. Napokon bolo v konaní preukázané, že žalovaná oznámením o uzavretí škodovej udalosti zo dňa 27.03.2024 informovala žalobkyňu o ukončení šetrenia danej poistnej udalosti ku dňu 27.03.2024, na základe čoho žalovaná vyplatila poistné plnenie vo výške 1.439,36 eur. Ako dôvod prečo žalovaná neuhradila celú sumu z faktúry žalovaná uviedla, že pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané náhradné diely podľa doložených dokladov, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur bez DPH/hod., ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny prác neautorizovaných servisov v danom regióne a čase; do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%). Ku dňu rozhodnutia súdu žalovaná z faktúry neuhradila sumu 319,07 eur, čo predstavuje žalovanú sumu. Súd uviedol, že z ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka vyplývajú základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, ktorými sú: 1. spôsobenie škody osobitnou povahou prevádzky, 2. ide o škodu spôsobenú osobou vykonávajúcou dopravu alebo prevádzateľom motorového vozidla, motorového plavidla alebo lietadla, 3. je daná príčinná súvislosť medzi okolnosťami, za ktoré škodca objektívne zodpovedá a vznikom škody. Súd mal za to, že v danom prípade bolo preukázané splnenie všetkých troch predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka. Toto ani nebolo medzi stranami sporné, sporná bola iba výška vzniknutej škody. Kým žalobkyňa tvrdila, že jej vznikla škoda vo výške 1.758,43 eur, ktorú čiastku si vyfakturoval autoservis, ktorý vykonal opravu jej motorového vozidla, žalovaná tvrdila, že účelne vynaložené náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalovanej sú vo výške 1.439,36 eur ako to vyplýva z kalkulácie, ktorú realizovala samotná žalovaná. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa tým, že si dala opraviť motorové vozidlo obnovila stav, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, pričom k vynaloženým nákladom na vykonanú opravu bola donútená škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedal škodca poistený u žalovanej. Z kalkulácie zo systému Audatex predloženej žalovanou, ako aj z oznámenia o poistnom plnení z 27.03.2024 vrátane jeho príloh vyplýva, že žalovaná ponížila cenu normohodiny za prácu, resp. za lakovanie zo sumy 35 eur bez DPH/hod., vyfakturovanou autoservisom, na sumu 21 eur bez DPH/hod. dôvodiac, že ide o priemernú sadzbu normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Ďalej z uvedených listín vyplýva, že žalovaná pri výpočte mzdových nákladov na lakovanie ponížila čas potrebný na lakovanie so servisom účtovaných 7,4 hodín na 6,1 hodín. Napokon žalovaná do svojej kalkulácie započítala podľa nej primerané náklady na lakovací materiál, ktoré boli oproti fakturácii autoservisom nižšie. Pokiaľ ide o poníženie ceny normohodiny za prácu súd uviedol, že zo žiadneho písomného vyjadrenia, prípadne listinného dôkazu nevyplýva, že postup žalovanej pri vlastnej kalkulácii bol správny. Z vykonaného dokazovania nie je zrejme, na základe čoho žalovaná dospela práve k sume 21 eur bez DPH/hod. Súd zdôraznil, že je výlučne na uvážení klienta, t. j. žalobkyne, v ktorom autoservise si dá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Často toto rozhodnutie závisí práve od toho, že vybranému autoservisu, resp. jeho pracovníkom klient dôveruje. Každý autoservis má pritom svoj cenník ako dôsledok voľnej cenotvorby, čo znamená, že cena práce jednotlivých autoservisov sa pohybuje v určitom rozmedzí. Z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalovaná uznala ako primeranú cenu práce 21 eur bez DPH/hod. z dôvodu, že išlo o neautorizovaný servis. Takéto odôvodnenie bez ďalšieho je podľa názoru súdu nedostatočné a nespôsobilé spochybnit' autoservisom vypočítanú cenu 35 eur bez DPH/hod. Niet rozumného dôvodu domnievať sa, že primeranosť ceny práce závisela výlučne od toho, či ide o autorizovaný alebo neautorizovaný servis. Nie je totiž preukázané, že kvalitou práce je neautorizovaný autoservis horší ako autorizovaný. Okrem toho nie je zrejme, na základe čoho žalovaná dospela práve k sume 21 eur bez DPH/hod. Žalovaná nepreukázala, že autoservisom účtovaná suma 35

eur bez DPH/hod. je neprimerane vysoká oproti ostatným cenám autoservisov v danom čase a mieste, resp. nepreukázala, že by daný autoservis za obdobnú opravu v relevantnom čase účtoval cenu práce v podstatne nižšej výške. Zostalo teda iba v rovine tvrdení, že primeranou cenou práce je práve žalovanou v kalkulácii uvádzaná suma 21 eur bez DPH/hod. Tak ako v prípade poníženia ceny normohodiny za prácu, ani dôvodnosť poníženia počtu hodín účtovaných autoservisom v súvislosti s lakovaním a vyplatenia nižšej sumy za lakovací materiál oproti vyúčtovanej sume, nebola zo strany žalovanej preukázaná. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, na základe čoho žalovaná dospela k záveru, že autoservisu trvalo práve 6,1 hod. nalakovať osobné motorové vozidlo žalobkyne. Rovnako nie je zrejmé, na základe čoho žalovaná dospela k sume lakovacieho materiálu 418,49 eur bez DPH. Pokiaľ žalovaná spochybňovala ceny vyúčtované autoservisom, mala v konaní navrhnúť relevantné dôkazy. Jediné, čo žalovaná v konaní predložila na podporu svojich tvrdení, bola ňou vyhotovená kalkulácia. Z tejto kalkulácie však nevyplýva, kto ju vyhotovil (teda, či išlo o osobu odborne spôsobilú alebo nie) a z čoho pri kalkulácii táto osoba vychádzala; teda na základe akých podkladov určila práve cenu práce 21 eur bez DPH/hod., že lakovanie trvalo 6,1 hod. a že cena lakovacieho materiálu je 418,49 eur bez DPH. Ide o listinu vyhotovenú žalovanou, resp. o listinu, ktorá je síce výstupom z kalkulačného programu, avšak údaje do tohto programu zadával zrejme pracovník žalovanej, ktorého odborná spôsobilosť v danej oblasti nebola preukázaná. Takáto listina nie je relevantne spôsobilá potvrdiť všeobecné tvrdenia žalovanej produkované v predmetnom konaní. Žalovaná teda nepreukázala dôvodnosť vyplatenia poistného plnenia vo výške nižšej než vyplýva z faktúry vystavenej autoservisom G. E. G. - B. so sídlom v D., ktorým dôkazom žalobkyňa preukazovala výšku škody. Žalobkyňa faktúrou v spojení s kalkuláciou systému DAT riadne preukázala výšku škody a tvrdenia žalovanej a ňou predložený listinný dôkaz relevantne nespochybnili dôkazy predložené žalobkyňou. Súd teda konštatoval, že žaloba žalobkyne čo do zaplatenia sumy 319,07 eur je dôvodná, keďže nebolo preukázané, že by žalovaná ku dňu rozhodnutia súdu túto čiastku žalovanej uhradila. Súd preto zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 319,07 eur žalobkyňi a v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a taktiež v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn.

III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021 priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania z istiny. Hoci v konaní nebol preukázaný konkrétny dátum, kedy si žalobkyňa u žalovanej nárok na náhradu škody uplatnila, ako už súd uviedol, muselo to byť v období od 20.02.2024 do 25.03.2024. Je teda zrejmé, že ku dňu 28.03.2024 žalovaná bola v omeškaní so zaplatením sumy 319,07 eur. Žalobkyňi súd teda priznal úrok z omeškania odo dňa uplatneného v žalobe, teda od 28.03.2024 do zaplatenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalobkyňi priznal voči žalovanej plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaná, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov konania. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Uviedla, že nesúhlasí so závermi súdu prvej inštancie, odôvodnenie rozsudku považuje za nepresvedčivé, pričom konajúci súd sa nevysporiadal so všetkými jej námietkami a argumentáciou. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvody, kedy ona (poisťovňa) v rámci šetrenia poistnej udalosti pristúpila k objektívnemu posúdeniu uplatneného nároku na poskytnutie poistného plnenia. Poisťovňa v rámci likvidácie škodovej udalosti posudzuje účelnosť vynaložených nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla tým, že porovná náklady na opravu s kalkulačným programom, príp. s katalógovými cenami náhradných dielov a ceny práce za normohodinu. Zdôraznila, že výška náhrady škody nie je daná sumou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale len vo výške sumy vynaložených nákladov. Pokiaľ žalobkyňa akceptovala ceny autoservisov, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla, ide iba o zmluvne dohodnuté ceny a nie o účelne vynaložené náklady na opravu. Ona poskytla poistné plnenie iba v rozsahu kontrolnej kalkulácie, teda v rozsahu primeraných nákladov vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu. Nemôže znášať celú časť uplatneného nároku iba na základe vôle žalobkyne, kedy si táto mohla vybrať akýkoľvek autoservis, mohla si zvoliť aj lacnejší autoservis, ktorý by jej poskytol kvalitatívne takú istú prácu ako autoservis, ktorý v danom prípade práce na poškodenom motorovom vozidle vykonal. V kontexte uvedeného poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.

4MCdo 23/2008 z 21.12.2009 v zmysle, ktorého: „Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu

spôsobenej ujmy, nie však viac. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.“ Podľa jej názoru faktúra za opravu vozidla nie je automaticky ekvivalentom skutočnej škody vzniknutej poškodenou, za ktorú by mala ona v plnom rozsahu niesť zodpovednosť. Faktúra ako taká nepreukazuje skutočnú výšku škody, na základe nej nejde o hodnoverné preukázanie vzniku a výšky škody na strane žalobkyne; nejde teda o právne relevantný dôkaz. Podľa jej názoru mal súd nárok žalobkyne zamietnuť ako nedôvodný a v prípade, že žalobe vyhovel, mal súd svoje odôvodnenie venovať aj skutočnosti o nepreukázaní skutočnej škody dokladom o úhrade. Ďalej žalovaná v odvolaní namietala nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP a na rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 410/06, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04. Poukázala tiež na to, že vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku je v zmysle ustálenej judikatúry vo svojej podstate porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005).

3. K odvolaniu žalovanej podala prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie žalobkyňa. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že pomerne veľkú časť svojho vyjadrenia žalovaná venuje dôvodom, pre ktoré podľa nej postačuje, aby uhradila ňou vypočítanú výšku škody. Ona sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, keď odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje odpoveď na všetky podstatné otázky a je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Podľa nej je potrebné uviesť, že odôvodnenie odvolania je len opakovaním mnohokrát vyvráteného právneho názoru. Na podporu svojich tvrdení pre úplnosť poukázala na vybrané súdne rozhodnutia podporujúce závery súdu prvej inštancie, a to rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 6Cob 33/2020: „Servis pri oprave motorového vozidla nemôže robiť prieskum najlacnejších náhradných dielov a na opravu jedného vozidla objednávať diely od množstva ďalších dodávateľov, keď žalovaný pri výpočte poistného plnenia používa náhradné diely za najnižšie ceny od rôznych dodávateľov. Zároveň servis môže na opravu použiť aj náhradné diely od výrobcov/dodávateľov, ktorých žalovaný nemá vo svojej databáze, a to nemôže byť v neprospech poisteného, resp. žalobcu. Taktiež je bezpredmetné, za akú cenu našiel náhradné diely žalovaný, pretože servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat') a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode na motorovom vozidle.“ Z rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 3Cob 65/2019 zo dňa 10.05.2021 vyplýva, že: „V prípade, ak má opravovňa zapísané ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Skutočnosť uvádzaná žalovaným teda nepreukazujú dôvodnosť a účelnosť skrátenia ceny hodinovej sadzby za prácu u nezmluvných servisov v porovnaní so zmluvnými servismi, resp. autorizovanými servismi, u ktorých žalovaný postupuje inak.“ Záverom zdôraznila, že žalovaná nenamietala potrebu, správnosť, kvalitu, technologický postup ani výsledok vykonanej opravy, teda neexistuje žiadny dôvod na zníženie sumy, ktorú je žalovaná povinná žalobkyni zaplatiť. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej lakovacej konštanty osobitne poukázala na to, že aj v tomto prípade je prístup žalovanej neodôvodnený a rozporný s príslušnými právnymi predpismi. Ohľadne uvedeného poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/18/2020 zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 3Cob/123/2018 zo dňa 11.05.2021 a sp. zn. 3Cob/65/2021 zo dňa 10.05.2021. Z posledne uvedeného vyplýva: „Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, prečo by mal žalobca použiť lakovací koeficient uvedený v kalkulácii opravy žalovaného namiesto žalobcom použitého lakovacie koeficientu. Na margo argumentu žalovaného, že nebolo preukázané, že bolo potrebné použiť vyššiu lakovaciu konštantu, odvolací súd poukazuje, že žalovaný pri šetrení poistnej udalosti nedodrжал postup upravený v § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením poistnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacej konštanty v prípade, že mal pochybnosti (čo v danom prípade mal), nevyžiadal od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu potrebné doklady za účelom ozrejmenia,

či technológiou, ktorú použil, prípadne druhom laku, bol servis nútený použiť vyššiu lakováciu konštantu, tak ako mu to explicitne prikazuje ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nepostačujúcim je strohé vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v Oznámení o poistnom plnení, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 25 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %).“ Dala do pozornosti, že pokiaľ žalovaná v odvolaní uvádzala, že súd mal nárok žalobkyne zamietnuť ako nedôvodný a v prípade, že žalobe vyhovel mal konajúci súd svoje odôvodnenie venovať aj skutočnosti o nepreukázaní skutočnej škody dokladom o úhrade, nevystaví konanie vade spočívajúcej v tom, že by dodatočne v odvolacom konaní predložila dôkaz - doklad o úhrade. Poukázala však na to, že už v žalobe skutkovo vymedzila, že príslušnú sumu vynaložila, konkrétne uviedla tvrdenie - škoda, ktorá žalobkyni vznikla je peňažná čiastka, ktorú musela vynaložiť na opravu poškodeného vozidla, t.j. suma, ktorú jej za opravu vyúčtoval vyššie uvedený servis. Keďže žalovaná v priebehu konania na súde prvej inštancie skutočnú úhradu fakturovanej sumy nepoprela, tvrdenie sa stalo v zmysle § 151 ods. 1 CSP nesporným. Pokiaľ žalovaná v súdnom konaní vzniesla takúto procesnú obranu, ide o novotu v odvolacom konaní, preto súd ani nie je oprávnený na takúto procesnú obranu v zmysle § 366 CSP prihliadnuť. Procesná obrana žalovanej nemôže obstáť ani z vecného hľadiska, čo potvrdzujú závery súdnej praxe (rozsudok Okresného súdu Košice I. zo dňa 18.11.2020, sp. zn. 27Cb/44/2020, rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 17.08.2021, sp. zn. 3Cob/91/2019).

4. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci neboli podané.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Za aplikácie ustanovenia § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. V rámci postupu podľa § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd odvolacie tvrdenie žalovanej o nedostatočnom a neúplnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na § 220 ods. 2 CSP a na viaceré citované rozhodnutia Ústavného súdu SR. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jej tvrdením, že faktúra nie je automaticky ekvivalentom skutočnej škody a jej výšky a nepredstavuje hodnoverné preukázanie vzniku a výšky škody - dôkaz na strane žalobkyne.

7. Odvolací súd sa s tvrdením žalovanej nestotožňuje. Po preskúmaní spisu, vykonaného dokazovania, postupu súdu prvej inštancie a po vyhodnotení náležitosti rozsudku súdu prvej inštancie v intenciách ust. § 220 ods. 2 CSP je odvolací súd toho názoru, že odvolacie tvrdenie žalovanej procesného charakteru neobstojí. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nadväzujúce z hľadiska formy a poradia na výrok rozsudku súdu ako zaväzujúcej časti rozsudku, obsahuje náležitosti podľa citovaného ustanovenia vrátane poradia týchto náležitostí ako ich predmetné ustanovenie v texte uvádza.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie a oboznámil listinné dôkazy predložené žalobkyňou i žalovanou, vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti. Odôvodnil z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie. Uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie teda zodpovedá požiadavkám ustanovenia § 220 CSP. Námietky žalovanej uvedené v podanom odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne a vyčerpávajúco vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku ani v odvolacom konaní, neboli preukázané ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, jeho právne posúdenie

a v podrobnostiach na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tomto rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje a dodáva nasledovné:

9. Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP.

10. Podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP možno uplatniť odvolací dôvod, ktorý spočíva v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

11. Podstata odvolacieho dôvodu podľa citovaného ustanovenia spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní je potrebné považovať taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu podľa § 191 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovaným zákonným ustanoveniam. Týmto odvolacím dôvodom možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktoré nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

12. Žalovaná uplatnila aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje svoje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa § 379 CSP (viazanosť rozsahom odvolania), odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Odvolací súd prednostne poukazuje na to, že podané odvolanie žalovanou takmer neobsahuje odvolacie dôvody, ale je iba zopakovaním argumentov žalovanej, uplatnených v priebehu súdneho konania, ktorými žalovaná popierala nárok žalobkyne, a to najmä v podanom odpore (č. l. 33 a nasl.).

17. Riadne uplatnený odvolací dôvod vyžaduje, aby: 1/ sa jednak jednalo o niektorý z dôvodov, ustanovených § 365 CSP a zároveň 2/ zdôvodnenie, prečo je v dôsledku označeného odvolacieho dôvodu napadnuté rozhodnutie nesprávne (§ 363 CSP) a zároveň 3/ nesprávnosť rozhodnutia v dôsledku príslušného odvolacieho dôvodu musí byť v neprospech odvolateľa. Iba takto vymedzené odvolacie dôvody môžu byť vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) spôsobilým predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

18. Odvolací súd konštatuje, že v podanom odvolaní žalovanej nenašiel relevantné odôvodnenie uplatnených odvolacích dôvodov, teda uvedenie akéhokoľvek dôvodu nesprávnosti záverov súdu prvej inštancie s výnimkou uvedenia ich slovného a paragrafového označenia.

19. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), odvolací súd uvádza, že žalovaná ani tento vymedzený odvolací dôvod žiadnym spôsobom nezdôvodnila. Neuviedla, v čom by mal spočívať tento odvolací dôvod, teda, či súd prvej inštancie na vec aplikoval nesprávny právny predpis, či použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Riadne vymedzenie odvolacieho dôvodu je nevyhnutným predpokladom úspešného odvolania, vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Viazanosťou odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi je potrebné rozumieť nielen viazanosť zákonným vymedzením odvolacieho dôvodu, ale aj viazanosť zdôvodnením vymedzeného odvolacieho dôvodu. Vzhľadom na absenciu odôvodnenia tvrdeného odvolacieho dôvodu a viazanosť odvolacieho súdu týmto neexistujúcim vymedzením, musí odvolací súd konštatovať, že vadu napadnutého rozsudku v medziach odvolateľom tvrdeného dotknutého odvolacieho dôvodu nezistil.

20. Uvedené je potrebné vziať do úvahy aj na ďalší uplatnený odvolací dôvod, ktorý trpí obdobnými nedostatkami - žalovaná ani tu neuviedla, v čom konkrétne súd prvej inštancie zistil skutkový stav nesprávne alebo neúplne, ani neoznačila žiadne konkrétne nesprávne skutkové zistenie, ku ktorému mal súd prvej inštancie dospieť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol napadnutý rozsudok preskúmať ani v rozsahu tohto odvolacieho dôvodu.

21. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že žalovaná sa v odvolaní zaoberala niekoľkými otázkami, ktoré považovala pre rozhodnutie za podstatné, avšak uvedené otázky podrobne rozoberala bez ohľadu na to, aby zároveň uviedla, prečo je napadnuté rozhodnutie v príslušných častiach nesprávne. Ako už bolo uvedené, žalovaná v podanom odvolaní uplatnila iba ďalšiu argumentáciu na podporu svojej procesnej obrany, avšak okrem zákonného označenia odvolacieho dôvodu v podanom odvolaní neuviedla žiaden dôvod, prečo sú závery súdu prvej inštancie nesprávne.

22. K uplatnenému nároku vo všeobecnosti odvolací súd uvádza nasledovné: Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uvedeného v poisťovnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťiteľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a náklady pri usmrtení, škodu vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, ušlý zisk, účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona číslo 381/2001 Z. z. alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. V zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi/poisťovateľovi (§ 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak) a je povinný tento nárok preukázať s poukazom na § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka (kto má právo na plnenie je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti).

23. V predmetnej veci rozsah a výšku poistného plnenia žalovaná ustálila porovnaním dokladov (o údajoch v nich), vrátane faktúry č. 2421 zo dňa 04.03.2024, ktorú vystavila autoopravovňa - G. E. G. – B. D. za opravu poisťnou udalosťou poškodeného vozidla žalobkyne v sume 1.758,43 eur, s kalkulačným programom, ktorého použitie zakladalo podľa tvrdenia žalovanej šetrenie účelnosti rozsahu a ceny opravy poškodeného vozidla. Na tomto mieste musí odvolací súd konštatovať, že pre opodstatnenosť tohto tvrdenia žalovaná ako strana v spore nespĺnila nielen povinnosť tvrdenia, ale ani dôkaznú povinnosť v tej súvislosti, že jej obrana s poukazom na poisťnú zmluvu a všeobecné poistné podmienky ako zmluvné podmienky medzi poisťiteľom a poisťníkom (škodcom) bola nekonkrétne a nedostatočná, keďže žalovaná vo vzťahu k týmto listinám neoznačila žiadne zmluvné ustanovenia, ktoré by jej umožňovali krátenie poistného plnenia za poisťníka z poisťnej zmluvy za poisťnú udalosť len na základe

kalkulácie ako výsledok použitia kalkulačného programu a možnosť určovať poškodenému subjektu, ktoré má poškodený ako osoba mimo zmluvného vzťahu medzi škodcom/poisteným a poisťiteľom/poisťovateľom uprednostniť pri vykonaní opravy poistnou udalosťou poškodeného vozidla. Žalovaná nenavrhol vykonať dôkaz poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami a tieto listiny v konaní nepredložila. Pre ustálenie, že cena normohodiny 35 eur bez DPH, ktorú vyúčtoval autoservis za opravu poškodeného vozidla žalobkyne v porovnaní s cenou kalkulovanej normohodiny 21 eur bez DPH, je neučelným nákladom a dôvodom na krátenie plnenia v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody, žalovaná nesplnila svoje procesné povinnosti a bez splnenia dôkaznej povinnosti tvrdenie žalovanej v danom spore bez ďalšieho neobstojí. Žalobkyňa si dala opraviť poškodené vozidlo vo vybranom autoservise, čo zákonom nie je zakázané. Ak sa poškodená rozhodla realizovať opravu vozidla v tomto autoservise, ktorý za služby opravy účtuje vyššie ceny normohodín práce ako obsahovala a udávala kalkuluácia nákladov opravy vyhotovená žalovanou kalkulačným programom pre jej potreby, neznamená to, že náklady opravy vozidla predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci - poškodeného vozidla žalobkyne do pôvodného stavu.

24. V predmetnej veci nebolo sporné, že zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaná, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenej aj z väčšej časti plnila. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, najmä z listiny predloženej žalovanou - z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 27.03.2024, ktorého prílohou bol výpočet výšky plnenia, samotná žalovaná vychádzala pri šetrení poistnej udalosti a výšky plnenia z faktúry autoservisu G. E. G. - B. č. 2421, ktorá obsahovala popis pracovných operácií a vydaný materiál na opravu vozidla, z ktorých žalovaná spochybnila cenu normohodiny, mzdové náklady za lakovanie a cenu lakovacieho materiálu. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že v rámci šetrenia poistnej udalosti a v rámci súdneho konania žalovaná nevysvetlila, z čoho konkrétne suma, o ktorú krátila poistné plnenie ako rozdiel medzi faktúrou a kalkuluáciou pozostáva, predovšetkým akú sumu predstavuje cena lakovania dielov vozidla.

25. Bez významu na skutkové zistenia a právne posúdenie veci vyhodnotil odvolací súd tvrdenie žalovanej o tom, že ekvivalentom skutočnej škody vzniknutej poškodenému, za ktorú by mala v plnom rozsahu niesť zodpovednosť žalovaná, nie je automaticky faktúra, nakoľko všetky fakturované položky nemusia súvisieť práve s poistnou udalosťou, z ktorej má poisťovňa poskytnúť poistné plnenie. Tento názor súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nevyslovil a pri vedomosti účelu a významu listiny obsahujúcej náležitosti faktúry podľa zákona o účtovníctve ako spôsobu uplatnenia ceny/odplaty hodnotil faktúru autoservisu z hľadiska procesného práva v súdnom konaní ako listinu podľa § 204 CSP, ktorej obsah posudzoval súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 191 ods. 1 CSP.

26. Pokiaľ žalovaná dôvodnosť svojich odvolacích tvrdení podporila aj názorom Najvyššieho súdu SR, vysloveným v uznesení sp. zn. 4MCdo/23/2008, odvolací súd k uvedenému uvádza, že sa plne stotožňuje s názorom Najvyššieho súdu SR k otázke pojmu škody v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré majú všeobecný charakter, predstavujú a patria k ustálenej súdnej praxe pri rozhodovaní o nárokoch na náhradu škody. Pri posudzovaní žalobkyňou uplatneného nároku a dôkaznej situácii na strane žalovanej odvolací súd nezistil v odvolacom prieskume žiadne skutočnosti, ktoré by postupom súdu prvej inštancie v zmysle § 191 ods. 1 CSP predstavovali odklon od týchto názorov pri právnom posúdení skutkového stavu.

27. Odvolací súd napokon ako najpodstatnejšie v tejto veci dodáva, že pokiaľ je žalobkyňa povinná preukázať svoj nárok na poskytnutie poistného plnenia voči poisťovateľovi, pri odopretí - krátení poistného plnenia je to práve poisťovateľ, ktorý má preukázať dôvody na odopretie - krátenie poistného plnenia (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Cdo/2120/2015 zo dňa 18.05.2017). Povinnosťou žalovanej bolo v danom prípade poskytnúť poistné plnenie v rozsahu primeraných nákladov na opravu motorového vozidla, určených príslušnými poistnými podmienkami, pričom dôvody na odopretie poskytnutia časti poistného plnenia bola povinná tvrdiť a preukázať žalovaná ako poisťovateľ. K tvrdeniu a preukázaniu takýchto dôvodov, teda k preukázaniu dôvodov, že žalobkyňou uplatnený nárok nepredstavuje primerané náklady na opravu motorového vozidla, zo strany žalovanej nedošlo.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj v časti príslušenstva istiny, ktoré žalovaná v odvolaní ani nenamietala.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyni ako úspešnej strane sporu patrí náhrada trov konania voči neúspešnej žalovanej. Preto v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).